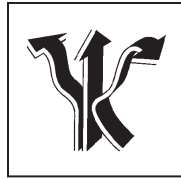

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Українське суспільство: контури інновацій”
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Карбовська Любов Олександрівна Формування маркетингової стратегії підприємства – перевізника вантажів.....	165
Кобрицький Всеволод В'ячеславович Оптимізація навчальних програм і планів підготовки майбутніх менеджерів міжнародного туризму.....	168
Козакевич Ірина Олегівна Перспективи суспільно-політичного розвитку в Україні через призму франкфуртської критичної теорії	171
Козлова Алла Іванівна Напрями активізації інноваційної діяльності в Україні.....	174
Колпаков Виктор Михайлович Мышление как ведущий фактор инновационного развития украинского общества	177
Костюк Тетяна Олександрівна Алгоритм розв'язання системної політичної кризи задля побудови конкурентоспроможної соціально-політичної держави Україна	181
Кулієва Катерина Зіядівна Взаємозв'язок оцінки ефективності соціального управління і цінностей як методологічна проблема	183
Лисенко Сергій Олексійович Положення основних галузей права щодо інформаційної безпеки підприємств в Україні.....	186
Лісовська Юлія Петрівна Концепція превентивних заходів в системі інформаційної безпеки України: адміністративно-правовий аспект	189
Масловська Олена Миколаївна Історичні передумови становлення політичного консенсусу у процесі формування дієздатної моделі культури парламентської діяльності.....	192
Медвідь Федір Михайлович, Твердохліб Анатолій Іванович, Шевчук Поліна Олександрівна, Чорний Едуард Володимирович Місцевий суд як основна ланка системи судів загальної юрисдикції	195
Михайлюк Інна Володимирівна Порівняльний аналіз результатів сформованості діалогічної компетентності майбутніх психологів.....	198
Міхатуліна Олена Миколаївна, Селевич Тетяна Олександрівна Юридична відповідальність за порушення прав на винахід	202
Нельга Тетяна Олександрівна Творчість у вільний час: праця чи самореалізація?	205
Нич Тамара Володимирівна Соціальний діалог як інноваційний ресурс розвитку суспільства	207
Новальська Надія Іванівна Ключові показники діяльності як інструмент узгодження цілей та оцінки результативності функціонування підприємства.....	209
Ольшанська Олена Петрівна, Мороз-Ольшанська Надія Володимирівна Соціокультурне значення сучасних масових видовищ в Україні	212

ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВ НА ВИНАХІД

Стаття 54 Конституції України [1], що має пряму дію, гарантує кожному волю творчості та передбачає охорону інтелектуальної власності законом. Запорукою сучасного процесу гуманізації законодавства і цивілізованого прогресу є вільне та ефективне здійснення людиною своїх прав і свобод, у тому числі права на творчість, результати якої захищаються державою. Це забезпечується шляхом надання учасникам відносин свободи у здійсненні своїх прав і державної допомоги особам з боку уповноважених державних органів. Власне, демократична правова держава існує для того, щоб допомагати та сприяти людині у здійсненні нею прав і законних інтересів, охороні та захисту їх у разі порушення.

Згідно з Конституцією України права і законні інтереси фізичних осіб становлять основний зміст діяльності держави в особі її органів. Отже, держава самостійно повинна забезпечувати цей захист шляхом своєчасного видання нормативних актів, що регулюють суспільні відносини в галузі авторського права та суміжних прав і відповідають вимогам сьогодення, та введення їх в дію, контролюючи правильність їхнього застосування на практиці. Людина має право користуватися усіма правами та свободами, наданими їй державою, у повній мірі, проте не порушуючи при цьому прав і свобод інших людей.

У випадку виявлення такого порушення до винуватої особи державою передбачається застосування засобів штрафного, карального характеру або обмеження прав чи благ — уякості відповідальності за правопорушення та відновлення порушеного права постраждалій особі. Законодавець у нормативних актах окреслює, які саме протиправні дії спричиняють притягнення до тієї чи іншої відповідальності, а також визначає види такої відповідальності за різні види правопорушення. Чим більшою є суспільна небезпечність правопорушення та чим тяжчі наслідки, які воно спричинило, тим суворіше передбачається покарання за їх вчинення.

Результати інтелектуальної діяльності визначають подальший прогрес та економічний розвиток держави, а також рівень моральності суспільства. Від того, наскільки значним є інтелектуальний потенціал суспільства і рівень його культурного розвитку, залежить розв'язання економічних проблем. Наука і культура можуть розвиватися тільки за наявності сприятливих умов, включаючи ефективний захист прав інтелектуальної власності.

При цьому найгостріше стоїть питання про ефективний захист винаходів.

Відповідно до статті 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися та розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності [1]. Суб'єктами права інтелектуальної власності визнаються

громадяни, юридичні особи та держава. Об'єктами права інтелектуальної власності є твори науки, літератури та мистецтва, відкриття, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, раціоналізаторські пропозиції, знаки для товарів і послуг, результати науково-дослідних робіт та інші результати інтелектуальної праці. Відносини щодо створення і використання об'єктів права інтелектуальної власності, а саме винаходів, регулюються Цивільним кодексом України, законами України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі”, “Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем”, низкою інших правових актів.

Відповідно до положень чинного законодавства за порушення прав інтелектуальної власності передбачено настання адміністративної відповідальності, кримінальної відповідальності та цивільно-правової відповідальності.

Найбільш розповсюдженою процедурою вирішення спорів щодо прав винахідника є цивільно-правова відповідальність. Головною ознакою цивільного правопорушення є те, що внаслідок суспільно шкідливого, протиправного діяння спричиняється шкода майновим особистим немайновим відносинам суб'єктів права. Основна мета такої відповідальності — не покарання за недотримання встановленого правопорядку, а відшкодування заподіяної шкоди. Особливостями цивільно-правової відповідальності є майновий характер, компенсаційний характер, відшкодування моральної шкоди [2, с. 54].

Згідно зі ст. 34 Закону України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі” будь-яке посягання на особисті немайнові права винахідника або майнові права володільця патенту вважається порушенням прав, що тягне за собою відповідальність згідно з законодавством України. На вимогу винахідника або володільця патенту таке порушення повинно бути припинено, а правопорушник зобов'язаний відшкодувати цим особам заподіяні збитки. Вимагати поновлення порушених прав володільця патенту може за його згодою також особа, яка придбала ліцензію.

Під цивільно-правовими способами захисту права інтелектуальної власності, що реалізуються, як правило, у юрисдикційній формі, розуміються закріплені законодавством матеріально-правові заходи примусового характеру, за допомогою яких здійснюється визнання та відновлення порушеного права інтелектуальної власності, а також вплив на правопорушника [3, с. 25]. Способи захисту суб'єктивних цивільних прав та інтересів наведений у ст. 432 Цивільного кодексу України, яка проголошує, що кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого права інтелектуальної власності відповідно до ст. 16 цього ж Кодексу.

Рішення, які може постановити суд щодо захисту прав на винахід, визначені в ст. 432 ЦК України. Це, зокрема, рішення про:

- застосування негайних заходів щодо запобігання порушенню прав на винахід та збереження відповідних доказів;
- зупинення пропуску через митний кордон України товарів, імпорту чи експорту яких здійснюється з порушенням прав на винахід;
- вилучення з цивільного обороту та знищення товарів, виготовлених або введених у цивільний оборот з порушенням прав на винахід;
- вилучення з цивільного обороту та знищення матеріалів та знарядь, які використовувалися переважно для виготовлення товарів з порушенням прав на винахід;
- застосування разового грошового стягнення замість відшкодування збитків за неправомірне використання винаходу. Розмір стягнення визначається відповідно до закону з урахуванням вини особи та інших обставин, що мають істотне значення;

- опублікування в засобах масової інформації відомостей про порушення прав на винахід та зміст судового рішення щодо такого порушення.

Слід зауважити, що у ст. 35 Закону України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі” надано перелік видів спорів, пов’язаних з порушенням майнових і особистих немайнових прав на винахід, на які поширюється юрисдикція судів. Це, зокрема, спори про:

- авторство на винахід;
- встановлення факту використання винаходу;
- встановлення володільця патенту;
- порушення прав володільця патенту;
- укладання та виконання ліцензійних договорів;
- право попереднього користувача;
- компенсації [4, с. 40].

Цей перелік не є вичерпним. В судах розглядаються будь-які інші спори, пов’язані з правами, що випливають із факту створення винаходу, видачі патенту на винахід, визнання патенту недійсним, правомірності використання винаходу тощо.

Розгляд таких спорів у місцевих та господарських судах здійснюється за загальними правилами судової процедури, які передбачені Цивільному процесуальному кодексу України та Господарсько-процесуальному кодексу України.

Джерела

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР (чинний, поточна редакція від 30.09.2016, підстава 1401–19) // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
2. Жаров В. О. Захист права інтелектуальної власності. Захист авторського права і суміжних прав. Захист права промислової власності: навч. посібник / В. О. Жаров. — К.: ЗАТ Інститут інтелектуальної власності, 2003. — 64 с.
3. Кузнецова Н. С. Проблеми захисту права інтелектуальної власності в Україні / Н. С. Кузнецова, О. В. Кохановська // П’яті цивілістичні читання, присвячені 85-річчю з Дня народження професора О. А. Підпригори, 3 березня 2011 року: зб. наук. доп. і ст. — К.: Видавничо-поліграфічний центр Київський університет, 2012. — С. 24–26.
4. Нерсесян А. Форми захисту прав інтелектуальної власності в Україні: теоретичні аспекти / А. Нерсесян // Юридичний журнал. — 2010. — № 6. — С. 39–40.